

Arrest

nr. 121 160 van 20 maart 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 6 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoede-bestrijding van 31 mei 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 15quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat Y. CHALLOUK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 maart 2012 legde verzoeker samen met zijn Soedanese partner een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.2. Op 30 januari 2013 diende verzoeker een aanvraag tot gezinshereniging in, in functie van zijn Soedanese partner.

1.3. Op 31 mei 2013 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing tot onontvankelijkheid van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15quater). Verzoeker werd hiervan in kennis gesteld op 6 oktober 2013.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Met het oog op artikel 12bis §4, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26/1, §2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

is de aanvraag voor een toelating tot verblijf, ingediend op 30.01.2013 in toepassing van de artikelen 10,12bis, §1, tweede lid van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, door:

Naam: E.

Voorna(a)m(en): J.

Nationaliteit: Nigeria

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende / verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden onontvankelijk:

Betrokkene haalt aan dat hij binnen het gezin van zijn partner de rol van vader van de twee kinderen van mevrouw heeft opgenomen. Het gezin wordt omkaderd door gezinsbegeleiding en weekendzorg. Ook de zorg van betrokkene is een noodzaak.

Het feit dat betrokkene een vaderrol in het gezin heeft, is geen buitengewone omstandigheid die hem verhindert om een aanvraag gezinshereniging in te dienen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger. Het feit dat zijn zorg een noodzaak binnen het gezin is wordt niet verder gestaafd door stukken.

Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft, kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. De verplichting om terug te keren naar het land van herkomst betekent geen breuk van de familiale relaties maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van art. 8.

Verder brengt betrokkene alle nodige voorwaarden aan voorzien in artikel 10 van de wet van 15.12.1980. Dit zijn echter de nodige basisvoorwaarden en vormen geen buitengewone omstandigheden zoals bepaald in artikel 12bis §1,3° van de wet van 15.12.1980.”

2. Over de ontvankelijkheid

Volgens artikel 39/57, §1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dient het beroep te worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen na kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. De termijn van dertig dagen bepaald in voormelde wetsbepaling is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

De Raad stelt ambtshalve de laattijdigheid van het ingediende beroep vast.

Uit het administratief dossier blijkt dat de beslissing ter kennis werd gebracht op 6 oktober 2013. De dies a quo is derhalve zondag 6 oktober 2013. Deze dag wordt niet in de termijn begrepen (cf. artikel 39/57, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet). De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag (cf. artikel 39/57, §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet). De beroepstermijn neemt een aanvang op 7 oktober 2013. Derhalve was dinsdag 5 oktober 2013 de laatste nuttige dag en is het verzoekschrift dat ingediend werd op 6 oktober 2013 laattijdig en bijgevolg onontvankelijk. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Verzoeker voert ter terechtzitting geen tegenbewijs noch overmacht aan en stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

De Raad wijst erop dat het recht op een daadwerkelijk beroep vervat in artikel 13 van het EVRM niet verhindert dat er voorwaarden van procedurele aard, zoals termijnen en vormvereisten worden gesteld aan een mogelijke klacht of dat bepaalde financiële drempels worden ingebouwd, in zoverre deze voorwaarden niet onredelijk en/of arbitrair zijn of een vorm van machtsafwendung uitmaken (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds.), Handboek EVRM Deel 2 Artikelsgewijze Commentaar, Volume I, Antwerpen-Oxford,

Intersentia, 2004,118 en de aldaar aangehaalde rechtspraak). Verzoeker voert nergens in zijn verzoekschrift noch ter terechtzitting aan dat de gewone beroepstermijn van 30 dagen onredelijk of arbitrair zou zijn of een vorm van machtsafwending zou uitmaken.

Het ingestelde beroep is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA